
ARNAU FUNES
Grup Municipal
ICV-EUiA-EP-E

HABITATGE; NI FOTOS NI SILENCIS, SOLUCIONS

Un home mor en el desnonament del pis, propietat d'un banc, on vivia a Sant Ildefons. Suïcidi? Assassinat del sistema? Què ha passat? Qui és el responsable? 3 dies de presència mediàtica. Avui silenci. Silenci mediàtic sí, però això no vol dir que hagi desaparegut ni el problema ni la preocupació. En el darrer article del Cornellà Informa vàrem parlar de la urgència de treballar en les polítiques d'habitatge des de totes les administracions públiques perquè ens trobem davant d'una emergència de país.

Malauradament un parell de dies més tard d'escriure aquell article vam conèixer la terrible notícia. La nostra manera de fer és demanar el màxim d'informació per evitar extreure conclusions precipitades, i així ho vàrem fer. **Mal estil de fer política és aquell que primer fa un tuit o nota de premsa i després pregunta.** Encara més en casos tan sensibles com aquests on les responsabilitats estan tan repartides. Per què cap responsable polític va qüestionar la feina en habitatge de l'Estat i la Generalitat?

Portem mesos avisant que **encara no ens hem recuperat de la bombolla hipotecària i ja ha esclatat amb força la bombolla dels lloguers.** Bombolla generada per diferents motius però principalment per la reforma que va fer el govern del PP de la llei d'arrendaments urbans i per la desaparició de la Generalitat de les polítiques públiques d'habitatge.

Davant la situació d'emergència per manca d'habitatge social veiem amb optimisme el projecte de crear un operador metropolità de lloguer assequible per donar respostes als problemes que tant l'Estat com la Generalitat no estan resolent; recordem que només l'Ajuntament de Barcelona destina més diners a polítiques d'habitatge que la Generalitat de Catalunya. **Cal un parc públic d'habitatge de lloguer, regular els preus del mercat privat de lloguer,** tornar a ampliar el termini dels contractes com a mínim fins als 5 anys i també exigir una gestió pública i social dels habitatges de la SAREB. No té cap sentit, que els bancs que han estat rescatats amb diners de tots i totes posin aquests immobles a preus iguals o inclús més elevats que els de la resta del mercat; o millor dit, el sentit és que la banca sempre guanya i no vol perdre mai ni tan sols una mica.

Creiem que el patiment de famílies com la de Sant Ildefons és el que han de tenir present els representants polítics en tot moment. Ha de ser una prioritat màxima de les administracions donar una solució habitacional d'urgència a les persones desnonades però també ha de ser prioritari treballar en polítiques a llarg termini per garantir d'una forma efectiva el dret a l'habitatge que tots els ciutadans i ciutadanes tenim.

Finalment, serveixin aquestes línies de condol a les víctimes de la depredació immobiliària i de reconeixement als treballadors dels serveis socials, als activistes de la PAH i al moviment veïnal per la seva lluita continua contra els desnonaments i els seus efectes socials.